

رابطه‌ی فعالیت سیستم‌های فعال سازی و بازداری با توانمندیها و اختلال‌های رفتاری دانش‌آموزان

دکتر مژگان سپاه منصور^۱

هدف پژوهش حاضر، بررسی رابطه‌ی میزان فعالیت سیستم‌های فعال سازی و بازداری با توانمندی‌ها و اختلالات رفتاری در دانش‌آموزان بود. جامعه‌ی آماری این پژوهش، متشکل از تمامی دانش‌آموزان دختر و پسر شاغل به تحصیل در دوره‌ی راهنمایی و اول متوسطه بود که از بین آنها ۶۰۰ دانش‌آموز (۲۸۸ پسر و ۳۱۲ دختر) با روش نمونه‌گیری چند مرحله‌ای، انتخاب و با پرسشنامه‌ی شخصیتی گری-ویلسون و پرسشنامه‌ی توانمندی‌ها و اختلال‌های رفتاری مورد آزمون قرار گرفتند. یافته‌های این پژوهش، نشان داد بین میزان فعالیت و اختلال سلوک و بیش فعالی-نقص توجه و میزان فعالیت با اختلال‌های اضطرابی همبستگی معناداری وجود دارد. همچنین، بین میزان فعالیت سیستم‌های شخصیتی نظریه‌ی گری-ویلسون با توانمندی‌ها و اختلال‌های رفتاری در دانش‌آموزان نیز رابطه وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: سیستم‌های مغزی، اختلال‌های رفتاری، توانمندی‌ها، دانش‌آموزان

مقدمه

یکی از موضوع‌هایی که امروزه، ذهن پژوهشگران حیطه‌ی روان‌شناسی سلامت را به خود مشغول کرده است، رابطه‌ی بین ویژگی‌های شخصیتی و ابتلا به بیماری‌های روانی و جسمانی است. برخی از روان‌شناسان، به این نظر علاقه نشان می‌دهند که شخصیت، مبتنی بر عملکرد دستگاه عصبی است. بر اساس نظریه‌ی پاولف، فرایند اساسی بر تمامی فعالیت‌های دستگاه عصبی مرکزی، حاکم است. یکی از این فرایندها، برانگیختگی و دیگری بازداری است. تمامی محرك‌های درونی و بیرونی که باعث برانگیختگی و بازداری می‌شوند، هر چه بیشتر تکرار شوند در مغز به صورت با ثبات تری در می‌آیند. در انتهای این زنجیره، رفتارهای قابلی پویا پدید می‌آیند که تا اندازه‌ی

زیادی در برابر تغییر، مقاومت نشان می دهند. این روند، به ویژگی های تثیت شده ای منجر می شود که شاید بتوان گفت به عنوان بخشی از شخصیت فرد در می آید (گری^۱، بی تا). آنچه در دیدگاه پاولف، از اهمیت ویژه ای برخوردار است و در واقع به عنوان یک اصل و خصوصیت در باب دستگاه عصبی مرکزی انسان و دیگر حیوانات مطرح شده است، توازن میان فرایندهای تحریکی و بازدارنده است. البته بر اساس مبانی زیستی در انسان و حیوانات، در برخی از موجودات و از جمله انسان یکی از این فرایندها اغلب بر دیگری تسلط دارد اما پس از پاولف، در واقع آیزنک^۲ (۱۹۹۰) با طرح دیدگاه خود در باب شخصیت، توجهی ویژه ای به فعال سازی مغزی داشته است.

آیزنک (۱۹۹۰) عقیده داشت که برون گرایان، سطح انگیختگی پایین تری نسبت به درون گرایان دارند و به همین دلیل، فعالانه در جستجوی انگیختگی و تحریک هستند. او دریافت آزمودنی هایی که از نظر روان رنجور خوبی در سطح بالایی هستند، به واکنش افراطی سیستم های عصبی گرایش دارند. گری (۱۹۷۲، ۱۹۸۷) روان شناس عصب شناختی که رفتار و تجارت ذهنی به ویژه تجارت هیجانی را مورد مطالعه قرار داده است، اظهار داشت که هیجان ها، منعکس کننده ی پیش بینی های اکتسابی پیامدهای مطلوب (امید و شاد) یا پیامدهای نامطلوب (اضطراب و ناکامی) هستند و با تغییر درجه ای در ابعاد برون گرایی و روان رنجور خوبی آیزنک، یک الگوی شخصیت و انگیزش ۴۵ دو بعدی بر پایه ی عصب روان شناختی پیشنهاد کرد و آن را الگوی فعال سازی رفتاری^۳ (BAS) و بازداری رفتاری^۴ (BIS) نامید. اساس نوروفیزیولوژیکی تکانش گری و BIS، اساس نوروفیزیولوژیکی اضطراب است. همچنین می توان بیان کرد که BAS با عواطف مثبت و BIS با عواطف منفی، در رابطه است و بر اثر محرک های مثبت و منفی فعال می شود (کلدر و اوکوتور^۵، ۲۰۰۴). تفاوت های زیادی در پاسخدهی این دو سیستم به محرک های مرتبط وجود دارد که راه معمولی برای بیان علت واکنش های مغزی برای انواع گوناگون آسیب شناسی روانی فراهم آورده است. نظریه ی گری، کمک بسیار زیادی به درک چگونگی رشد آسیب شناسی روانی در کودکان می کند و آن را به فرآیند اجتماعی شدن کودکان ارتباط می دهد.

1. Gray

2. Eysenck

3. Behavior activation system

4. Behavior inhibition system

5. Colder & O'connor

براساس سطح فعالیت BAS و BIS، کوای^۱ (۱۹۸۸) اختلال های دوران کودکی را دسته بندی کرد. او نشان داد فعالیت زیاد BAS می تواند منجر به رشد اختلال های سلوکی و فعالیت زیاد BIS منجر به بروز اختلال های اضطرابی دوران کودکی شود. دی پو^۲ (۱۹۸۹) تسهیل سیستم BAS را یکی از پایه های ایجاد اختلال های دو قطبی دانسته است. پژوهش های مختلف نشان داده است که افراد مبتلا به ADHD، نقایص شدیدی در بازداری رفتار و کارکردهای اجرایی دارند که در خود تنظیمی نقش مهمی بر عهده دارد. اسلوب‌باداسکایاز^۳ (۲۰۰۱) در پژوهش خود، به برتری فعالیت سیستم بازداری رفتاری دختران نسبت به پسران اشاره داشته است. با توجه به آنچه گفته شد، هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط بین میزان فعالیت سیستم های مغزی- رفتاری با توانمندی ها و اختلال های رفتاری در دانش آموزان بود.

روش

جامعه‌ی آماری، نمونه و روش نمونه‌گیری

روش پژوهش حاضر، توصیفی و از نوع همبستگی است و جامعه‌ی آماری این پژوهش نیز مشتمل بر دانش آموزان دوره‌ی راهنمایی و سال اول دبیرستان های مناطق ۱۹ گانه‌ی آموزش و پرورش شهر تهران است. از این جامعه، نمونه‌ای با حجم ۶۰۰ دانش آموز (۲۸۸ و ۳۱۲ دختر) با روش نمونه برداری چند مرحله‌ای انتخاب شد.

ابزار

فرم کوتاه شده‌ی پرسشنامه‌ی شخصیتی گری- ولیسون^۴: این فرم مشتمل بر ۱۲۰ سوال و ۶ عامل است و با استفاده از ملاک‌های بار عاملی بالا و بالاترین میزان همبستگی با آسیب شناسی روانی و تعادل لازم به منظور نمره گذاری با ۲۸ سوال برای نوجوانان توسط اسلوب‌باداسکایا و همکاران (۲۰۰۱) ساخته شده است و هر ۱۴ سوال این پرسشنامه به دو نظام بازداری رفتاری و فعال سازی رفتاری مربوط می‌شود و طیف پاسخدهی آن به صورت سه درجه‌ای (بلی، خیر و نمی‌دانم) است که هم به صورت منفی و هم به صورت مثبت، نمره گذاری می‌شود. به هر سوال مثبت در صورت بله، امتیاز ۲، نمی‌دانم امتیاز ۱ و خیر امتیاز صفر، تعلق می‌گیرد و برای سوال‌های منفی، روند

1. Quay
2. Depue

3. Slobodskaya
4. Gray- Wilson Personality Questionnaire

بر عکس است. اعتبار محتوایی این پرسشنامه را استادان و صاحب نظران، مورد تایید قرار دادند. بر اساس نتایج حاصل، آلفای کرونباخ کل آزمون (۲۸ سوال) برابر با 0.68 و برای زیر مقیاس‌ها به ترتیب برای مقیاس فعال سازی رفتاری، 0.67 و برای مقیاس بازداری رفتاری، 0.62 می‌باشد (سپاه منصور، ۲۰۰۵).

پرسشنامه‌ی توانمندی‌ها و مشکلات گودمن: این پرسشنامه، یک ابزار کوتاه برای غربال رفتاری است که برای افراد ۳ تا ۱۶ سال کاربرد دارد و توسط گودمن^۱ و همکاران (۱۹۹۷) فراهم و اعتباریابی شده است و اطلاعات مفیدی درباره‌ی مشکلات افراد نوجوان در اختیار روان‌شناسان بالینی، روانپزشکان و محققان قرار می‌دهد. این پرسشنامه دارای یک بخش مشتمل بر ۲۵ سوال روان‌شنختی (که معلمان یا والدین به آن پاسخ می‌دهند) و یک بخش به عنوان فرم مکمل که درباره‌ی حاد بودن، مزمن بودن و جنبه‌های مختلف به منظور ارایه‌ی خدمات می‌باشد. مقیاس پاسخ‌دهی آن سه درجه‌ای است (درست نیست، کمی درست است و حتماً درست است) و ۲۵ سوال که در پنج مقیاس جای می‌گیرد را دارا می‌باشد. این پنج مقیاس، عبارت اند از: عالیم هیجانی، مشکل‌های سلوکی، بیش فعالی-نقص توجه، مشکل‌های روابط همسالان و رفتارهای اجتماعی معین که ماهیت آنها بر مبنای تعاون و همکاری است. لازم به ذکر است که مشکل‌های سلوکی و بیش فعالی-نقص توجه با یکدیگر، نمره‌ی مشکل‌های را تشکیل می‌دهد و نمره‌ی نهایی در این پرسشنامه با جمع نمرات تمام مقیاس‌ها به جز مقیاس رفتارهای اجتماعی معین به دست می‌آید. شواهد ارایه‌شده درباره‌ی اعتبار و پایایی این مقیاس را گودمن و همکاران (۱۹۹۷) در حد قابل قبولی گزارش کرده‌اند.

یافته‌ها

در جدول ۱، رابطه‌ی میزان فعالیت سیستم فعال سازی رفتاری (BAS) و بازداری رفتاری (BIS) با توانمندی‌ها و اختلال‌های رفتاری دانش آموزان ارایه شده است. بر اساس نتایج مندرج در جدول ۱ و فعال سازی رفتاری (BAS) بیشترین میزان همبستگی را ابتدا با اختلال سلوکی و سپس با اختلال بیش فعالی-نقص توجه و روابط بین فردی با ماهیت تعاون و همکاری دارد که در سطح $P \leq 0.05$ معنادار است. عامل بازداری رفتاری با اختلال اضطرابی بیشترین میزان همبستگی را دارد.

جدول ۱: ماتریس همبستگی بین BAS و BIS با توانمندی‌ها و اختلال‌های رفتاری

بازداری	فعال سازی	روابط با همسالان	روابط اجتماعی	فعالی	فعال	فعال	بازداری
بازداری	فعال سازی	روابط با همسالان	روابط اجتماعی	بیش فعالی	بیش فعالی	بیش فعالی	بازداری
بازداری	فعال سازی	روابط با همسالان	روابط اجتماعی	بیش فعالی	بیش فعالی	بیش فعالی	بازداری
۱	۰/۱۳	۰/۱۱	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	۱
۱	۰/۴	۰/۱۱	۰/۱۱	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۱
۱	۰/۳۲	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۲۰	۰/۲۰	۰/۲۰	۱
۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۱	۱
۰/۳۶	۰/۱۳	۰/۱۳	۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۰
۰/۴۶	۰/۵	۰/۵	۰/۲۲	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۲۱	۰/۳۴
۰/۲۸	۰/۱۲	۰/۱۲	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۲
۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۲۷	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۲۸

همانگونه که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، روابط با همسالان، اختلال سلوکی و اختلال اضطرابی بین دختران و پسران تفاوت معناداری دارد.

جدول ۲: شاخص‌های توصیفی و مقایسه‌ی میانگین نمره‌های آزمودنی‌ها به تفکیک جنسیت در هر یک از متغیرها

متغیر	جنسیت	میانگین	انحراف معیار	درجه‌ی آزادی	مقدار t	سطح معناداری
بازداری	دختر	۱۱/۷۰	۵/۲۲	۵۸۹	۵/۹۷	۰/۰۵
	پسر	۹/۳۵	۴/۲۰			
فعال سازی	دختر	۹/۸۷	۵/۱۸	۵۸۶	۰/۵۷	p < ۰/۰۵۶
	پسر	۱۰/۱۲	۵/۳۴			
روابط با همسالان	دختر	۳/۵۶	۱/۶۹	۵۴۴	۳/۷۷	p < ۰/۰۱
	پسر	۳/۵۶	۱/۷۳			
تعاون	دختر	۷/۴۶	۱/۹۰	۵۹۱	۲/۹۵	p < ۰/۰۰۳
	پسر	۶/۹۶	۲/۲۳			
بیش فعالی - نقص توجه	دختر	۳/۵۳	۱/۷۲	۵۵۲	۱/۰۶	p < ۰/۹۵
	پسر	۳/۹۰	۱/۹۷			
اختلال سلوکی	دختر	۳/۵۳	۱/۷۲	۵۵۰	۲/۲۴	p < ۰/۲۰
	پسر	۳/۹۰	۱/۹۷			
اختلال اضطرابی	دختر	۳/۹۱	۲/۲۱	۵۱۲	-۲/۲۱	p < ۰/۲۷
	پسر	۳/۴۹	۲/۱۲			

در رابطه با تفاوت میزان عامل فعال سازی رفتاری (BAS) و بازداری رفتاری (BIS) در پایه‌های مختلف تحصیلی (جدول ۳ و ۴) و با توجه به اینکه F محاسبه شده ($F=۰/۶۸$) در درجه‌های آزادی

۳ و ۵۸۷ از f جدول کوچکتر است، می توان گفت که بین میانگین های عامل های بازداری رفتاری دانش آموزان در پایه های مختلف تحصیلی، تفاوت معناداری وجود دارد.

جدول ۳: آزمون تحلیل واریانس یک راهه در عامل بازداری رفتاری بین دانش آموزان

منابع واریانس	df	SM	نسبت F	احتمال F	منابع واریانس
واریانس بین گروهی	۳	۴۹/۶۵	۱۶/۵۵	۰/۵۶	واریانس درون گروهی
واریانس درون گروهی	۵۸۷	۱۴۱۸۹/۰۵	۲۴/۱۷		

جدول ۴: آزمون تحلیل واریانس یک راهه در عامل فعال سازی رفتاری بین دانش آموزان

منابع واریانس	df	SM	نسبت F	احتمال F	منابع واریانس
واریانس بین گروهی	۳	۸۰۵/۸۸	۱۰/۲۱	۰/۲۶۸/۶۲	واریانس درون گروهی
واریانس درون گروهی	۵۸۴	۱۵۳۵۱/۰۷	۲۶۰/۲۸		

بر اساس نتایج بدست آمده، در عامل فعال سازی رفتاری، چون مقدار F محاسبه شده $F=0/268/62$ در درجه های آزادی ۳ و ۵۸۴ از مقدار f جدول بزرگتر است، بنابراین بین میانگین های عامل فعال سازی رفتاری دانش آموزان دارای پایه های مختلف تحصیلی، تفاوت معناداری وجود دارد.

بحث و نتیجه گیری

برخی از روان شناسان، به این نظر علاقه نشان می دهند که شخصیت، مبتنی بر عملکرد دستگاه عصبی است. گری، یک الگوی شخصیت و انگیزش دو بعدی بر پایه ی عصب شناسی پیشنهاد کرد و آنها را الگوی BSI و BAS نامید. به طور کلی می توان بیان کرد BIS با عواطف مثبت در رابطه است. نتایج پژوهش حاضر، نشان داد که بین میزان فعالیت سیستم BAS با اختلال سلوکی و بیش فعالی - نقص توجه و میزان فعالیت سیستم BIS با اختلال اضطرابی، رابطه ی مثبت و معنا داری وجود دارد. این یافته با نتایج پژوهش های اسلوب اداسکایا (۲۰۰۱) دی پو (۱۹۸۹) و کوای (۱۹۹۳) همخوانی دارد. نتایج پژوهش حاضر، حاکی از آن بود که نظام فعال سازی رفتاری، بیشترین میزان همبستگی را با عامل اختلال سلوکی ($F=0/46$) و سپس با عامل بیش فعالی - نقص توجه ($F=0/36$) از پرسشنامه ی توانمندی ها و مشکل های رفتاری گودمن و همکاران دارد. در عوض، نظام بازداری رفتاری، بیشترین میزان همبستگی را با اختلال اضطرابی ($F=0/27$) از پرسشنامه ی توانمندی ها و مشکل های رفتاری گودمن و همکاران دارد. بر اساس برخی تحقیقات صورت گرفته (ویلسون،

بارت و گری، ۱۹۸۹؛ ۱۹۹۰) عامل بازداری رفتاری با اختلال‌های هیجانی (اضطرابی) و عامل فعال سازی رفتاری با تکانش گری، رابطه‌ی معناداری دارد. در واقع بر اساس زیربنای نظری مهم گفته می‌شود افرادی که نظام بازداری رفتاری مسلط دارند، به تنبیه حساسیت دارند و این حساسیت آنها را مستعد گرایش‌های هیجانی نامساعد نظیر اضطراب و افسردگی می‌کند و در مقابل، کسانی که به پاداش حساسیت نشان می‌دهند ممکن است مشکل‌های رفتاری نظیر بزهکاری و بیش فعالی-نقص توجه از خود نشان دهند. اسلوب‌باداسکایا و همکاران (۲۰۰۱) در روسیه نشان داده‌اند که عامل فعال سازی رفتاری، همبستگی مثبت با اختلال سلوک و بیش فعالی و رابطه‌ی منفی با رفتار اجتماعی معین و مشکل‌های ارتباطی با همسالان در دختران دارد. در عین حال، عامل بازداری رفتاری با مشکل‌های هیجانی و اضطرابی در پسران، رابطه‌ی مثبت دارد ولی با اختلال سلوک و بیش فعالی و رفتارهای اجتماعی معین، رابطه‌ی منفی دارد. در دیدگاه گری (۱۹۸۱، ۱۹۸۲ و ۱۹۸۷) افرادی که نظام بازداری آنها از حساسیت برخوردار است در مقایسه با کسانی که از حساسیت بازداری پایینی برخوردارند، اضطراب بیشتری را تجربه می‌کنند. این امر بدین دلیل است که آنها به علایم و نشانه‌های تنبیه پاسخ می‌دهند. در واقع حساسیت بسیار زیاد نظام بازداری رفتاری می‌تواند منجر به اختلال‌های اضطرابی یا افسردگی گردد. در عین حال، فعالیت زیاد نظام فعال ساز رفتاری که مسؤول پاسخ افراطی و شدید به علایم پاداش است، می‌تواند منجر به رشد اختلال‌های سلوکی شود. در صورتی که اگر نظام بازداری رفتاری، کم کار باشد، بازداری فرد در زمان مواجهه با علایم تنبیه و غیرپاداش آسیب می‌بیند و بنابراین احتمال دارد که فرد، دارای علایم اختلال بیش فعالی-نقص توجه شود؛ حال چنانکه نظام بازداری رفتاری بسیار فعال باشد، موجب حساسیت زیاد فرد به علایم شرطی مربوط به تنبیه نمی‌شود و می‌تواند حالت‌های اضطرابی را در فرد پدید آورد.

References

- Colder, C. R., & O'connor, R. M. (2004). Gray's reinforcement sensitivity model and child psychopathology. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 32(4), 435-351.
- Depue, R. (1989). Neurobehavioral aspects of affective disorders. *Annual Review of Psychology*, 40, 457-492.
- Eysenck, H. J. (1977). Psychosis and psychoticism: A replay to Bishop. *Journal of Abnormal Psychology*, 86, 427- 430.
- Eysenck, H. J. (1990). Biological dimensions of personality: Theory & research. New York: Guilford Press.
- Eysenck, H. J. (1972). An experimental and genetic model of schizophrenia. In A. R. Kaplan (Eds.), *Genetic Factors in schizophrenia*. Springfield: Thomas.

- Eysenck, H. J. (1975). The inequality of man. San Diego: Edits/ Educational & Industrial Testing Service.
- Gary, J. A. (1982). *Pavlov*. Translated by M. Behzad, (1st Ed.), Tehran, Kharazmi Publications.
- Goodman, R. (1997). The Strengths and Difficulties Questionnaire: A research note. *Journal of Child Psychology, Psychiatry, and Allied Disciplines*, 38 (5), 581- 586.
- Gray, J. A. (1972). The psycho physiological basis of introversion-extraversion: A modification of Eysenck's theory. In V. D. Nebylitsyn, & J. A. Gray (Eds.), *The biological basis of individual behavior*. New York: Academic.
- Gray, J. A. (1981). Gray's reinforcement sensitivity model and child psychopathology. In H. J. Eysenck (Ed.), *A model for personality*. Berlin: Springer-Verlag.
- Gray, J. A. (1987). Perspectives on anxiety and impulsivity. *Commentary Journal of Research in Personality*, 27, 493-509.
- Quay, H. C. (1988). Inhibition and attention deficit hyperactivity disorder, *Journal of Abnormal Child Psychology*, 25, 7-13.
- Sepah Mansour, M. (2001). Standardization of Gary-Wilson personality questionnaire. (Unpublished doctoral dissertation, Islamic Azad University, Science and Research, Tehran branch). (Persian).
- Slobodskaya, H. R., Safronova, M. V., Knyazev, G. G., & Wilson, D. (2001). Development of a short Form of the Gray-Wilson personality questionnaire. Research Institute of Physiology, Russia and Institute of Psychiatry University of London.
- Wilson, D., Gray, J. A., & Barrett, P. T. (1990). A factor analysis of Gray-Wilson personality questionnaire. *Personality and Individual Differences*, 11(10), 1037-1044.
- Wilson, G. D., Barret, P. T., & Iwawaki, S. (1995). Japanese reactions to reward and punishment: A cross-cultural personality study. *Personality and Individual Differences*, 19, 109-112.
- Wilson, G. D., Knyazhev, G. G., Safronova, M. V., & Slobodskaya, H. R. (2000). Reactions of Russian adolescents to reward and punishment: A cross-cultural study of the Gray-Wilson Personality Questionnaire. *Personality and individual differences*, 30(7), 1211-1224.
- Wilson, G. D., Barrett, P. T., & Gray, J. A. (1989). Human relations to reward and punishment: A questionnaire examination of Gray's Personality theory. *British Journal of Psychology*, 80, 509-515.